

Sjećanje...

(povodom prve godišnjice smrti Franu Hrčića)

U proljetnom okviru jednoga dana srela sam čovjeka s blagim, djetinjnim očima, a svaka njegova misaona riječ dotakla me lagano i toplo.

Kako objasnit, da susrećemo u životu ljudi, da s njima čak i danomice razgovaramo, a ipak ih zapravo ni ne zapažamo, dok opet, dovoljan je jedan pogled, kratka izmjena misli i mi osjećamo blizini i srodnost nečije duše.

Možda zato, jer ta srodnina duša traži i otkriva ljepotu i istinu, jer prodire u zakutke srdaca, koji pružaju otvoreni dlan da umjesto radosti prihvate bol, koja se taloži kap po kap . . . Možda!

Iznenada, tog proljetnog dana, u tom sam čovjeku s blagim djetinjnim očima našla rijetkog prijatelja.

Treba li spomenuti sate, kad smo u nezaboravnom krugu Fran Hrčić, Bogumil Toni, Mihovil Nikolić i njegova Vera tražili radost i užigli tu radost iznad nas samih u prostore tudišnje spoznaje, zadovoljni, da ih možemo dokučiti i razumjeti onako, kako ih je netko nama srođan zamislio i napisao.

Pa kad su s usana Vere Hrčićeve tekli stihovi Mihovilovog ostvarenja, a Fran jednostavno, ali impresivno, gotovo odglumio pojedini prizor svojih drama, dok je Bogumil tihu nizao svoje »Sanoborke«, — pod razgranjenim orahom, u mirisnom cvjetnjaku ispod Stražnika, — osjećala sam neopisivo zadovoljstvo i veličinu tih nezaboravnih sastanaka.

Bili su česti, skoro svake nedjelje i pretvorili se u duševnu potrebu, jer toliko je toga bilo pročitati, reći, pretresti . . .

A onda?

Odlazak bez povratka. Prvo je krenuo Mihovil, za njim Bogumil, Veru su otrgle bolesti i teške brige, ostade još Fran.

Iz cvjetnog perivoja ispod Stražnika prešli smo u hladovitu zelen Anindolu. Fran i moj suprug maljali su, jedan riječima, drugi kistom, dok sam ja u toliko voljenom sutoru samoborskog krajolika upijala u se svaku boju, svaku riječ . . .

Zato, kao da su mi još trajniji ostali u duši ti, sve draži, tek nažalost i sve rjeđi sastanci. Fran, srca radi, nije mogao više ni u Anindolu. Sreli smo se na kratkim šetnjama u mjestu ili kojem domu zajedničkog prijatelja. I uvek svaki i najkraći susret bio mi je drag. Tako i onaj po-

sljednji, možda ne punih 6 tjedana prije njegove smrti. — Šetali smo se na groblju.

— Sjećate li se još ovih stihova?

»Gledaj, padla list sa drva i siva se trese grana, To sjeverni vjetar kida, zadnje čare ljetnih dana.«

Sjetih se. Nikolićev »Novembar«, pjesma, koju je Fran naročito volio i znao napamet. Išli smo jedan pokraj drugoga, a duše su nam bile tako punе, da je svaka riječ bila suvišna. Na izlazu s groblja, pružili smo jedan drugome ruku. Mjesto oproštaja nastavio je:

»Koracajmo tihu dalje, tužna jesen kraj nas šuti, Sad ne misli čovjek ništa, samo srce, srce čuti.«

Opet »Novembar! I čemu baš danas, na samom groblju?

Što je taj čas osjećao Fran, ne znam, i ne bih htjela da je ono, što sam ja i nehotice pomislima, tek nekoliko tjedana kasnije, trećeg studenoga 1953. prošetao se Fran posljednji put na malo, njemu toliko dragi groblje . . .

Ovaj put pratilo ga je mnogo ljudi.

I kad su se obredali svi govorici, i kad su otišli oni posljedni, osjetila sam potrebu, da mu i ja nešto tihu, sama u sebi kažem. Zbunjeno, tražila sam neku riječ, no mjesto nje navirala je snažna misao Maksima Gorkog:

»Želiš li nekome da odaš priznanje za sve vrline, koje ga rese, za svu osjećajnost, kojom je prožet, za svu veličinu njegovih djela, tada mu kaži jednu jedincatu, jednostavnu riječ: kaži mu, da je čovjek.«

Jest, to je prava riječ, koja se u takvom času, takvom prijatelju može reći. ČOVJEK, koji je u požrtvovnom stvaranju prolazio kroz život tihu i skromno.

I dok sam mrvila onu ljepljivu grudicu zemlje, pričini mi se kao da iz daljine čujem njebove stihove:

»Kud letiš čežnjo? I kud se propinješ, misli, nemire svoje vukući sobom ko lance?«

Gdje ti je sunce? — Još čas

i umorna pasti će noć

na vrške i na klance . . . (F. Hrčić).

Htjela sam da se uživim u dane toga stvaranja i da tako makar na čas potisnem svu težinu, no koraci, koji su još škripitali po bijelom

šljunku, ometali su moju nakamu i gurali me natrag istini, bolnoj, neizbjježivoj stvarnosti.

Da, smirila se čežnja, i svi nemiri, . . . još čas, . . . i pasti će noć! Dalje nisam mogla. Požurih! . . .

Iza mene ostalo je groblje, Fran i jeziva kisovita večer kasne jeseni . . .

U meni neopisiva tjeskoba i hladnoća . . .

Eva Tičak-Vajler

PRIPREMA PREDAVAČA ZA ZDRAVSTVENO-PROSVJETNE TEČAJEVE

Od 21. do 23. X. održan je seminar za učitelje, koji će predavati na zdravstveno-prosvjetnim tečajevima za seosku žensku omladinu pri narodnim školama. Seminaru je prisustvovalo 29 učitelja-ica, koji su s interesom pratili predavanja, a u diskusijama nakon predavanja pretresali i rješavali nejasna pitanja. Seminarem je — poređ organizatora Savjeta za prosvjetu i kulturu NOK-a Samobor — rukovodio odbor seminarera koji su prvog dana između sebe izabrali polaznici. Taj je odbor odredio dvokratno radno vrijeme kroz 3 dana i rješavao sva pitanja seminara.

Najveći dio predavanja održao je dr. Vladimir Mogut, a ostala dr. Ivo Vraneš, Đuro Bregeš, Emilia Hedžet i Ilija Halagić.

Do sada nije održavan tako opsežan seminar, već kraći poludnevni, ali su ipak u nekim mjestima postignuti dobri rezultati u zdravstveno-prosvjetnim tečajevima za seosku žensku omladinu u posljednje dvije godine.

Nadamo se, da će ove godine biti mnogo bolji rezultati, jer su se predavači dobro pripremili, nastavni je program bolji od prijašnjega, a omladinku su obavezne na polazak (Odluka NOK-a Samobor od 2. X. 1954.). — Ujedno vjerujemo, da će omladinku, njihovi roditelji i čitavo selo shvatiti koristi ovakvih tečajeva za unapređenje narodnog zdravlja, o kojem zavisi cjelokupni napredak naše socijalističke zajednice.

Tečajevi počinju pri svim narodnim školama našega kotara 31. X. 1954., a trajat će do 31. III. 1955. godine.

UPOZORENJE GRAĐANSTVU

Dnevni listovi i ilustracije stoje građanima za čitanje u čitaonicu »Narodnog doma«. Građani! Služite se svojom čitaonicom, koja je otvorena svakog dana.

Uprava »Narodnog doma«

Franjo Kordić:

Samoborski planinari tragom V. ofenzive

(Svršetak)

Tu smo se dobro odmorili i ručali u baraci — kantini šumske željeznicu poduzeća »Maglić« iz Foče. Već je bilo i 10 sati, kad stiže vlak. Ukreasmo se na »ramu« natovarenu drvima i vozimo se do drugog, još većeg »čekrka«. Pješke se sputismo kraj pruge dolje u predjel zvan Bukovik, gdje nam je pravnik šumske željeznicu poduzeća »Maglić« saopćio, da se dalje ne ćemo smjeti voziti bez odozvane upravnika poduzeća. Kako je u baraci bio telefon, zamolio sam upravnika, da javi upravniku, tko smo i gdje smo bili, pa će nas sigurno pustiti da se vozimo, jer tu nema nikakvih staza ni naselja, a da bi i išli šumskom prugom 10 do 12 sati, sigurno ne bismo mogli stići u Foču. Bili smo mirni, jer smo bili uvjereni u gostoljubivost Bosanaca, koja nas je na cijelom našem putu pratila. Odmarali smo se i umivali u rječici Govzi, koja tada protjeće.

Za kratko vrijeme dođe otpovjednik i sacpći nam, da upravnik poduzeća ne dozvoljava prijevoz. Pođoh s njim do telefona, te ponovno nazvao poslovnu pozu, ali nam tada rekoše, da je upravnik otišao na teren u selo Rataj, kroz koje selo i mi moramo proći, jer tu su se jedinice NOV prvi put poslje Sutjeske opskrbile hranom. Nazvao sam tada telefonom, posrednim putem, predsjednika NOVA gradske općine, a preko njega i sekretara Sreskog komiteta SK, da interveniraju. Drugovi su odmah intervenirali u poduzeću, ali — kako smo izvješteni — nitko nije mogao pobiti naredenje upravnika i odobriti nam vožnju. Tražili su i iz poduzeća upravnika telefonom, ali on je u Rataju bio udaljen od telefona, i

i da nas imaju 17 planinara, te kuda smo išli i kuda sufra treba da dođemo. Iznenadio se i zamolio, da ga izvinimo, jer nije znao tko smo i kličko nas ima, jer bi inače poslao po nas neko sredstvo još jutros, i da ga je opravnik krivo izvjestio. Zahvalio sam mu se u ime ekipe i društva.

Iako kompozicija nije bila još potpuno sašavljena, naredio je otpovjedniku, da odmah kreće s nama, što je i bilo. (Kasnije smo i sami uvidjeli, zašto je zabranjen prijevoz ljudi šumskom željeznicom na toj relaciji. Krivine su i strmine takve, da čovjeka hvata vrtoglavica, a drva na nesigurnoj »rami« prosto plešu, a balvani iako svezani lancima, pri i najmanje neopreznoj vožnji, trgaju lance i ispadaju.)

Prođosmo Rataj i begovu kulu i nakon mnogih krivina stigosmo u Miljevinu, gdje je rudnik uglja odnosno separacija uglja. To je lijepo selo na cesti Kalinovik—Foča. Ima i pristojnu gostionicu. Međutim tu nam rekoše, da ovaj vlak ne ide dalje. Odoh na stanicu, i susretljivi otpovjednik spoji me s otpovjednikom vlakova u Brodu na Drini, koji mi odmah reče, da ima naredenje od upravnika poduzeća, da po nas pošalje posebnu lokomotivu i da će je poslati odmah. Ali lokomotiva je stigla tek oko 21 sat, i u 22 sata krenusmo. Taj vlak se sastojao od lokomotive i naše »ramek«. Lokomotiva je zakasnila, jer je — obzirom da je subota — bila već ohlađena, te dok je pronađen strojvođa i lokomotiva se ugrijala, proteklo je vreme, a i puta ima gotovo 2 sata.

Bila je noć i nismo mogli vidjeti kanjone rijeke Bistrice, kraj koje smo se vozili, ali zaključujući po onome, što smo nazirali, priroda je preza.

Što je naša »rama« bila prikopčana za lokomotivu davajući signale zviždukom i zvukom kapljicama vode, a jer su

zvižduci učestali, bili smo dobrano mokri. No rapsoloženje se nije gubilo.

Oko pola noći stigosmo u Foču na željezničku stanicu. Nekoliko drugova pošlo je da uzmu suhu hranu ostavljenu u prostorijama PD »Zelengora« i da se u ime ekipe zahvalje na uslugama i oproste. Ali sve je već bilo u Foči zatvoreno. Naše ostavljene stvari poslat će nam PD »Zelengora« poštom. U 1.30 sati sjeli smo u direktni vlak Foča—Sarajevo, kamo smo stigli u jutro, a poslije uz odlično raspoloženje sjeli u ubrzani vlak Sarajevo—Vrpolje, kamo smo stigli po podne i odmah produljili za Zagreb. Oko 22.30 sati stigli smo u Zagreb, gdje nas je na Glavnom kolodvoru vjerno čekao kamion tvornice filmova, koji nas je odvezao u Samobor, i time je naš pohod »Tragom V. ofenzive« završen.

Premda smo imali naporan i dugi put, oduševljeni smo. Zaista je to bila jedinstvena mogućnost posjetiti najznačajnije krajeve naše zemlje u našoj novijoj povijesti, a osim toga vidjeti prekrasne predjele, što-no se kaže: prirodu iz prve ruke vidjeti.

Diljem Bosne vidjeli smo, što se sve gradi u našoj zemlji, vidjeli smo gigante Maglaja, Zavidovića, Zenice, Ilijaša, Sarajeva, Goražde, Ustikoline, Foče i Broda na Drini. Vidjeli smo, da naše povremene poteškoće nisu uzaludne, jer kad ono sve proradi što se gradi, nestat će i naših materijalnih poteškoća. A nadasve živimo u slobodi, za koju su pali toliki sinovi ove zemlje.

I sada se čuju jake detonacije na Sutjesci, ali to su radne detonacije, jer se gradi pruga, a mir je prekrio one krajeve, gdje su nekada vladale ratne grozote. I sada šumi Sutjeska, ali protječe zeleno-bistra u slobodnoj domovini, a da se ne bacravi, kakvom cijenom smo platili našu slobodu, podsjećaju nas stihovi na grobu Save Kovačevića:

Što to šumi Sutjeska?
Krv pliva po njoj.
Divizija Savina
Bije ljuti boj.

Samobor, 8. VII. 1954.

ZDRAVSTVO

Širenje i sprečavanja zaraznih bolesti kod ljudi

Zarazne ili infekcione bolesti su one, s kojima se mogu zaraziti ili inficirati zdravi ljudi od bolesnih, t. j. zaraženih ljudi ili životinja. Te bolesti prenose se zato, jer su uzrokovanе raznim zaraznim klicama u obliku bacila ili virusa. Način i putovi infekcije su raznoliki. Obično su predmeti, koje upotrebljava takav bolesnik, zagadeni tim klicama, na pr. pribor za jelo, češalj, knjige, igračke i sl. Izlučine bolesnika: slina, ispljuvak, mokraća, blato, gnoj, iscjedak iz nosa — pune su zaraznih klica. Zaraza može uslijediti i preko raznih posrednika, kao što su muhe, buhe, komarci, štakori itd. Oni prenose zarazne bolesti ujedom i tako unose zarazne klice u organizam ili opet zagade hranu, naročito muhe. Direktan dodir s bolesnikom, t. j. preko njegovih ruku, poljupcem, odjećom, posteljinom, hranom, vodom, mlijekom, zrakom može uslijediti zaraza. Oboljenje može nastati i kapljicama sline bolesnika, koje se stvaraju prigodom kašljivanja, kihanja, smijanja i govorja.

Mnogi, koji su preboljeli zarazne bolesti, mogu ostati klicnošće (tifus, difterija) i ujedno izvor zaraznih bolesti. Svaka zarazna bolest ima svojega specifičnog uzročnika. Zdrave osobe, koje su bile u dodiru s bolesnikom, smatramo da su izložene zarazi. Od zaraze do izbjivanja prvih znakova bolesti ima izvjesno vrijeme, koje nazivamo inkubacija. Za oboljenje nije dosta samo zaraza klicama. Jačina i tok bolesti zavisi o tjelesnoj jakosti, jačini i množini klica, koje su napale osobu izloženu zarazi. Svakako će djeca i ljudi, koji žive u lošim stambenim prilikama, bez dovoljno svježeg zraka i sunca, s lošom prehranom i iscrpljenim organizmom prije podleti zarazi.

Svaki čovjek treba poznavati najčešće bolesti i njihove glavne osobine, t. j. simptome, da na vrijeme pozove liječničku pomoć i poznavati, kako će se čuvati od zaraze. — Djeca često obole od šaraha, ospica, difterije, hripcavca, vodenih kozica, zaustnjaka, dječje paralize, upale moždanih opni, tifusa i dr. Sve su to zarazne bolesti i prenose se zaraznim klicama gore navedenim načinom.

KAKO SE ČUVATI OD ZARAZE?

Cim posumnjamo u zaraznu bolest, bolesnika treba izolirati, t. j. odvojiti od ostalih ukućana u stanu ili ga otpremiti u bolnicu. Izbegavati posjeti u druge kuće da se ne prenese zaraza, a i zabraniti posjeti takvom bolesniku, da ne zarazi zdrave posjetioce ili da im oni ne donesu još koju zarazu i time pogoršaju stanje i onako već

oboljele osobe. Ne smiju se upotrebljavati predmeti bolesnika. Sam bolesnik neka ne kašlje, kiše, govori u djecu ili odrasle. Neka ne pljuje na pod ili gdje stigne, već u zato određenu posudu ili rubac. Kod tifusa i dizenterije mokraća i izmetine su zaražene klicama te ih treba nakon dezinfekcije karbolom iliлизолом bacati u zahod.

Osoba, koja njeguje bolesnika, treba imati za seban zaštitni očrtač u sobi bolesnika i mora se pridržavati osnovnih higijenskih propisa; također i bolesnik na pr. pranje ruku poslije vršenja nužde i prije jela. Ljudi, koji su preboljeli tifus, ostaju često klicnošće, te su tako opasan izvor zaraze, ako su namješteni u menzama, mesnicama i svuda gdje dolaze u dodir sa hranom. Zato treba dobro pratiti voće i povrće i dobro ga skuhati. Na selu je važna gradnja bunara i zahoda. Često su zahodske i bunarske jame u takvoj vezi, da izmetine iz zahoda preko zemlje dolaze u pitku vodu, i ako tko boluje od tifusa, može nastati velika zaraza ljudi i djece, koji pišu tu vodu.

Već od malena učite djecu čistoći. Neka peru

ruke poslije vršenja nužde, prije jela, neka ne kopaju rukama po zemlji, pa ih onda neoprane unose u usta. Na taj se način zaraze glistama. Od životinja možemo se zaraziti bjesnoćom, slinavkom, šapom, vrbancem i sl. Meso za hranu treba dobro iskuhati ili ispeći, da se ne zarazimo tribinom i trakavicom.

Šarlah, difterija, ospice prenose se kapljicama sline, iscjetkom iz nosa, a hripcavac se može širiti zrakom na daleko. Čuvaj zdravu djecu od zaražene. Bolesna djeca neka leže u postelji. Za to vrijeme ne primaj nikakve posjete. Za mnoge zarazne bolesti postoji i cjepivo, te se time stiče imunitet, t. j. otpornost prema zarazi. Cijepljenjem se unoše u organizam oslabljene klice, koje u krvi stvaraju antitijela protiv zaraznih bolesti i time čuvaju zdrave od zaraze, a oboleli, bolest će se javiti u lakšem obliku.

Zdravstvenim prosjećivanjem preko letaka, brošura, predavanja treba se na lagan i jednostavan način uputiti u najčešće zaraze i tako se od njih zaštititi.

Dr. R. J.

Samoborci u šali, priči i anegdotama

NEOBICAN CJENIK

Sretoh prijatelja pred gostionicom OPZ na Trgu kralja Tomislava. Nakon uobičajenog pozdrava prijatelj mi postavlja pitanje:

- Znadeš li ti, što je to malinovac?
- Znadem, rekoh. Sok od malina pije se sa sodom.
- Ja mislim, — reče mi, — da je to nešto, što se dobije za mali novac.
- Nije loša definicija, odgovorih mu.
- E čekaj da vidiš. — Pokazuje mi cjenik pića te gostionice.

Citam:

Vino Din . . .

Rakija Din . . .

— — — — —

— — — — —

Mali-

novac Din 20.

Zbilja je »sretno« rastavio tu riječ!

— Sto znači ovo mali novac Din 20? upita namještenika.

— Koje što znači? — on će iznenadeno.

— Pa ovo mali novac — pokazujem mu na tablu.

— Pa to je malinovac ili himber.

Objasnismo mu, da ovakvo rastavljanje ne valja u ovom slučaju i da zavodi u bludnju i neka to ispravi.

Danas na toj ploči piše ispravno: malinovac, a ovo tek da se ne zaboravi. MaBo

ŠKRTI MEŠTRI I NJIHOVI NAUČNICI

Neki meštar bio je poznat zbog svoje škrtosti. To se opažalo na svim stranama, a tako i kod jela. Svome naučniku davao je male porcije, pa kad je isti jednom dobio doista mali komadićak mesa na tanjur, dečko nije mogao drugo, nego je briznuo u tobobižnji plač. — Kaj pak emizdriš, upita ga srdito gazda, a dečko, vragometan, kakav je bio, hitro odgovori: A, kak se ne bude plakal, gda su tako velikoga vola morali vubiti za ovakvi mali falaček mesečka....

Drugi pak gazda rado je jeo luk, naročito mladi, no svome „šegretu“ davao je samo ono malo zelenoga, što mu je preostalo, a ništa od glavice. No dečko, ko dečko, morao je s time biti zadovoljan. No jednom zgodom gazda je počeo luk jesti od zelenoga. Kad to vidje „šegret“, kroz suze će gazdi: Dragi majstore, kaj bu pak meni sada ostalo, gda ste od zelenega pričeli jesti?

Ovo je stoti „štiklec“ u rubrici Samoborci u šali, priči i anegdotama, za vrijeme od ove godine dana, kako izlaze „Samoborske novine“. Među tom stotinom šala i anegdota bilo je dobrih i manje dobrih stvarčica i sjećanja, bilo je stvari koje su po nekoga malo i „pecnule“, no sve je bilo izneseno samo u dobroj nakani, a da se nikoga nije mislilo uvrijediti. Brojni čitatelji rado prate i ovu našu rubriku, a mnogima od njih je ona upravo prerasla srcu, pa šta više sa mnogih strana primamo materijale za daljnje objavljanje.

Obnovite preplatu!

SAMOBORSKA BUNA

Ove se godine navršilo punih pedeset godina, kako je u Samoboru poslije jedne političke skupštine došlo do teških izgreda i nemira, koji su u novinstvu i povijesnim zabilješkama označeni kao „Samoborska buna“. Za vrijeme te jednodnevne „bune“, dne 10. travnja 1904. učesnici skupštine, podstrekavani govorima političkih korteša i ambicioznih kandidata za mjesto samoborskog narodnog zastupnika, napali su tvorno tadašnjeg svog narodnog zastupnika Milana Kiepacha, navalili su na zgradu ondašnje podvrške općine, tamo razderali i popalili uredovne knjige i spise, razbili blagaju općine i iz nje odnijeli oko 6.000 Kruna, a u isto vrijeme izvršena je ataka i na kotarsku oblast, gdje su također razbacani i popaljeni spisi, a povrh toga zapaljena je bila i sama zgrada kotarske oblasti.

Ondašnje novinstvo — već prema svom političkom stavu i pripadnosti — na raznolike je načine tumačilo uzroke tih nemira, koji su se mjeseca travnja 1904. zibili u Samoboru. Prema pisanju tadašnji listova i izjavama glavnog lica, koje je bilo u centru te „bune“ — narod. zastupnika Kiepacha, pokušat ćemo rekonstruirati te događaje.

U ono vrijeme političke stranke u Hrvatskoj, koje su se nalazile u opoziciji prema tadašnjem režimu, stvorile su odluku, da širom zemlje održavaju zajednički t. zv. pučke skupštine. Na tim skupštinama lokalni vode stranaka dovodili su svoje istomišljenike iz bliže i daljnje okolice, a jednako tako izmjenjivali su se i govornici raznih stranaka. Među te opozicione stranke kao najglavnije ubrajali su se „obzoraši“, kojima je tada pripadao i samoborski narod. zastupnik Kiepach, pa onda hrvat. stranka prava i frakcija t. zv. čisto — starčevićanska.

Takva politička pučka skupština bila je sazvana za dan — dva poslije Božića 1903. god., no dan prije same skupštine bilo je u Samoboru i okolicu veliko nevrijeme sa snijegom, vihorom i olujom, da je odbor oko priredbe te skupštine hitno zaključio, da se sama skupština uslijed toga nevremena odgodi. No, kako u svojoj izjavi pred hrvatskim saborom u sjednici od 24. 1. 1905. izjavljuje zast. Kiepach, na dan prvočno sazvane skupštine „dođeće iz dva kraja župnici sa seljaštvom i zahtjevali, da akoprem je odgođena skupština, da se ona ipak obdržava, jer da oni nisu znali za odgodu“... I doista i ta „odgođena“ skupština je na silu došljaka održana. No okolo se pričalo, da su organizatori skupštine „obzoraši“ otakzali skupštinu samo radi toga, da pripadnici drugih stranaka ne dođu na istu. Radi toga je za dan 10. travnja 1904. bila sazvana druga javna skupština, na koju su došli ljudi i iz udaljenijih mjesto, jer je tada Samoboru kao izbornoj jedinici pripadao i kraj oko Stenjevca, Šestina, Brdovca i dr.

Za predsjednika skupštine bio je izabran sam Kiepach. Čisti starčevićanci, koje su predvodili župnik Miletić iz Šestina (koji je aspirirao na mjesto samoborskog zastupnika) i župnik Mrakužić iz Ruda, nijesu prijavili svoje govornike, no kad je već skupština bila skoro dovršena, uzeo je riječ radnik Grozdek. On je dakako razvijao i isticao program čiste stranke prava i svaka treća — četvrta riječ bila mu je Starčević. To je predsjedavajućem Kiepacu već dozlogrdilo i nekoliko puta opomenuo je govornika, no kad ni to nije koristilo, Kiepach će više za sebe: „Uvijek taj pišivi Starčević“. Nije jadan znao ni vidi, da se u njegovoj neposrednoj blizini nalazi njegov najluči politički neprijatelj župnik Miletić, koji

Kiepacha odmah napao riječima: „je li to pristojno? kako to možete kazati?“ — Kiepach ga je umirivao i povukao riječ, izvinivši se, da mu je žao, no da ono, što je bio rekao nije bilo namijenjeno javnosti. No župnik Miletić bio je uporan i odrusu ne primivši izvinjenje: Vi ćete znati, što to znači uvrijediti Starčević! Ja ću vas učiti! — I odmah je uzeo riječ i dolio ulje na vatru tuživši Kiepacha skupštinama radi „pišljivoga Starčevića“. Nastao je lom. Navalna na općinu Podvrh i kotarsku oblast, udaranje po Kiepacu, njegov bijeg pokrajnim stranama, bijeg i sakrivanje nekih službenika i t. d. Šteta, koja je nastala tim izgredom uredima i zgradama, cijenila se na 100.000 Kruna, jer su bile uništene i katastarske mape u općini. No pričalo se i pisalo po novinama, da kolovode pljačke blagajne općine Podvrh i uništenja spisa i namještaja te paljenja kotarske zgrade, nijesu bili domaći ljudi, nego da su to bili nepoznati stranci preobučeni na seljačku, a blagajna je bila obita i otvorena majstorskim oruđem, pa da domaći ljudi to ne bi učinili, sve da bi i razbacali spise, no da ne bi krali. Mjeseca listopada, skoro kroz cijeli mjesec, vodila se o tom događaju pred zagrebačkim sudbenim stolom rasprava. Pored 50 seljaka, muškaraca i žena, bili su također optuženi i samoborski trgovac Josip Kompare (koji je bio oslobođen), šestinski župnik Matej Miletić i samoborski odvjetnik Hercog, potonja dvojica radi toga, da su svojim govorima bunili narod.

Međutim postoje i druge verzije o uzrocima ovih samoborskih nemira g. 1904. Tako se u jednom političkom taboru za zast. Kiepacha govorilo, da je „mادرон“ (iako je bio opozicionalac), da je narod srdit na „obzoraše“, jer da su mu prije izbora sve obećali i nabajali, čak da ne će plaćati ni poreza, da su čisti starčevićanci tu strku — govorili su drugi — udesili u

(Svрšetak na 4 strani)

Vijesti

NEOBIĆNA SVJETLOST NAD SAMOBOROM

26. X. u pol 7 sati preletjela je iznad Samobora na visini od oko 2.000 m neobična svjetlost s dosta dugačkim plavičasto zelenim repom. Ta svjetlost izazvala je kod očevidaca razne komentare, ali većina se složila u tome, da se ovdje radi o »letećem tanjuru«.

Međutim ta svjetlost vidjela se gotovo u isto vrijeme nad Zagrebom, Beogradom i drugim mjestima i komentirana na isti način kao i u Samoboru. Na pitanje o toj pojavi jedan je zagrebački astronom odgovorio, da se ovdje radi o čisto povremenoj pojavi. To je meteor, koji je ušao u atmosferu i užario se. Što se tiče njegove brzine, to se ne da ocijeniti prostim okom. Ako je meteor daleko, onda brzina izgleda manja. Ako je bliže, onda je ona veća. Ona može iznositi od 10 do 70 km u sekundi. — Toliko o meteoru radi obavještenja onima, koji su vidjeli tu pojavu i onima, koji su o njoj čuli kao o »letećem tanjuru«.

VATRA U SAMOBORU

22. X. izbio je požar na tavanu kuće Franje Škiljana u Langovoj ulici. Tom prilikom izgorjelo je kroviste gospodarske zgrade sa oko 4 tone sijena i dio krova same kuće s dvorišne strane.

Do požara je došlo uslijed toga, što je dimnjak sagrađen uz samu gredu, koja se dobro zagrijala i kroz nekoliko dana tinjala, da na koncu uzbije u svome razornom elementu. Šteta, koja se cijeni do 200.000 Din, mogla je biti mnogo manja, da je uslijedila brža intervencija domaćih vatrogasaca. U cijeloj stvari najveću nepriliku zadavao je nepoznavanje mesta, gdje se nalazi hidrant, a kad je nađen i prikopcane cjevine, pokazalo se, da na mjestima spajanja nema brtvila (dihtunga), zbog čega je voda štrcalala svuda više nego na sam objekt.

Poslije uzbune, koja je započela u 22 sata, na lice mesta došlo je DVD iz Sv. Nedelje, Brdovca i iz Zagreba. Ovaj slučaj će svakako potukati naše vatrogasce, da se bolje upoznaju s mjestima hidranata, koja bi mesta bez odlaganja trebalo označiti, kao što je to i u drugim mjestima.

MaBo

(Svršetak sa 3 strane)

sporazumu sa vladom, kako bi ona imala u rukama adut, da uopće zabrani održavanje takvih pučkih skupština i t. d. No vjerojatno je, da je jedno od najglavnijih pitanja, koje je bunilo seljaštvo i koje ga je podstreknuo na izvršenje napada, bilo t. zv. pitanje segregacije, t. j. pitanje razdiobe šuma i pašnjaka između vlastelinstva i seljaštva, baš tada u centru interesa seljačkoga naroda. To se pitanje povlačilo već oko 20 godina, da nikako nije bilo rješeno. Nekako baš pred samu skupštinu sud je dovršio tu dugu parnicu na štetu naroda. Zast. dr. Mile Starčević u sjednici Sabora od 24. 1. 1905., osvrnući se na samoborske događaje, rekao je: „Pukim nesretnim slučajem baš uoči ove druge skupštine pukla je osuda segregacionala između vlastelinstva i seljaka, a osuda pukla u korist zast. samoborskog g. Kiepacha... Vlada i svatko morao je znati, da će se ova osuda naroda neugodno dojmiti. Dakle neoborivo stoji, da je u naoruđu vrilo protiv g. zastupnika.... „Fakat je, da se na samoj skupštini među narod širio letak protiv zastupnika Kiepacha, a povodom ispaše i osude, koja je neupućenima davala neki opipljivi dokaz, da Kiepach nije „obzoraš“, već da je „mađaron“, jer da uz njega drže i stoje oblasti pa i sam sud. Sam Kiepach za tu segregaciju rekao je: „Ja ovde (u Saboru) neću kazati, da se dovršila na moju štetu, ali ne mogu kazati niti na moju korist. Ja držim, da je provedena pravedno, kako su okolnosti i zakon to zahtijevali, da nitko nije prikraćen kod te segregacije.“

Dr. Ante Radić prigodom suđenja, osvrnući se na ove događaje, napisao je u „Domu“ poveći članak pod naslovom „Žalost i sramota“, u kojem opširno raspravlja o ovakvim događajima i iznosi mnoštvo negativnih pojava sadašnje naše unutrašnje politike.

Među Samoborcima i okolnim seljaštvom imade još lijep broj živih, koji su bili prisutni kod skupštine g. 1904. i bili svjedoci događaja, koji su se toga dana zbili i koji pričaju razne anegdote, koje su im ostale u sjećanju od tog i te kako burnog dana samoborske povijesti.

NOVA POMOĆ ZASELKU DELIVUKI

Dosadašnjoj pomoći pridružili su se i ovi: Tvrnica čarapa »Sloboda«, Samobor 30.000 dinara, »Samoborka«, Samobor 15.000 dinara u cementu i VGP »Tempo« 10.000 dinara.

Ostali kolektivi još nisu odgovorili na naš dopis.

Kotarski odbor Crvenog križa Samobor najljepše se zahvaljuje svim darovateljima. Odbor

REDOVITI SASTANCI UDRUŽENJA PRAVNIKA, POVJERENIŠTVA U SAMOBORU

Na nedavnom sastanku zaključeno je održavati redovite sastanke ovog Povjereništa svakog prvog petka u mjesecu u 12 sati o podne, u sobi predsjedništva Kotarskog suda u Samoboru. Na narednom sastanku 5. studenoga referirat će Nikola Dulčić, predsjednik Kotarskog suda, o našem sadašnjem stambenom pravu.

KULTURA I PROSVJETA

29. X. održao je sveučilišni profesor ing. Dragutin Krpan u »Narodnom domu« predavanje o temi »Primjena reaktivnih motora u avijaciji«. Predavač je upoznao prisutne s bacanjem tereta pomoći baruta, koga su već Kinezi upotrebljavali u XI. stoljeću, zatim do prvog aviona u 1918. s 200 km na sat, pa sve do raketskog aviona s potiskom od 500 m u sekundi.

Napredak tehnike u relativno kratko vrijeme uspio je od prvih avionskih motora od 150 HP stvoriti motor od 35.000 HP s brzinom od preko 2.000 km na sat. Za taj tip aviona, ne samo da su odbačeni klipni motori, koji nisu u stanju razviti toliku brzinu, već je trebalo naći materijale, koji podnose vrućinu i preko 800 stupnjeva, koju izaziva trenje aviona sa zrakom. — Poređ toga je plus kod tih aviona brzina, koja je u ratu od neprocjenjive vrijednosti, a minus, što troše za 5 sati leta do 60.000 l goriva, i što je njihova izgradnja nevjerojatno skupa.

Ovom zaista interesantnom i dobrom predavanju prisustvovalo je suviše malo građana, pa je pravi cilj u vezi s tim predavanjem promašen. M. B.

IVAN KLARIĆ I FANIKA rođ. KUHAR

OBAVJEŠĆUJU

da zbog hitnog odlaska nisu mogli pozdraviti sve prijatelje i znance, što čine ovim putem.

Mi im želimo ugodan boravak i skoro viđenje u starom kraju, te ih molimo, da budu stalni čitaoci »Samoborski novina« i da ih preporuče ostalim Samoborcima i prijateljima Samobora. Urednik

OBRTNA PODUZEĆA SAMOBOR

SNIZUJE CIJENU

KRUHU 1 Din po kilogramu

MESU 10 Din po kilogramu

u svim svojim prodavaonicama.

Pažnja potrošači!

Snizili smo cijene prehrambenim proizvodima:

RIŽI, MARMELADI, ROGAČIMA, PŠENIČNOJ KRUPICI I DRUGOJ ROBI.

Stočna hrana: Sačma prije 28 sada 20 Din.

Izvolite nas posjetiti bez obzira na kupnju.

»VRATNIK« radnja 3
kod pošte

Iz matičnog ureda

ROĐENI:

Kolman Ivica, sin Jure i Magde, 6. rujna
Ulle Gizela, kći Oskara i Josipe, 7. rujna
Špoljar Marijan, sin Božidar i Štefice, 11. rujna
Tomašković Petar, sin Stjepana i Anje, 11. rujna
Cebušnik Zlatko, sin Franje i Josipe, 16. rujna
Jutriša Irena, kći Franje i Ane, 4. rujna
Lukšić Nadica, kći Milana i Magde, 20. rujna
Senica Slavko, sin Zvonka i Katice, 23. rujna
Killer Tamara, kći Miroslava i Lidiye, 25. rujna
Tomašković Miroslav, sin Ljudevita i Ružice, 5. IX.
Strugar Mirko, sin Mirka i Marije, 28. rujna
Cvetković Silvija, kći Ivana i Silvije, 2. listopada
Minihof Bojan, sin Stanka i Katice, 3. listopada
Herceg Josip, sin Josipa i Marije, 5. listopada
Roksandić Zoran, sin Mihajla i Ljubice, 6. X.
Priher Jasenka, kći Vinka i Mihele, 18. listopada

VJENČANI:

Krušec Ignac, postolarski pomoćnik i Radovanić Blaženka, staklo brusač, 9. X.
Bratoš Jože, strojopravarski radnik i Vuković Dragica, kućanica, 9. X.
Podvinec Rikard, pravni referent i Herceg Marijana, službenik, 18. X.

UMRLI:

Gundić Ivan, postolarski pomoćnik, rođ. 1909., umro 5. X.
Curman Josip, zidarski radnik, rođ. 1887. umro 7. X.
Jagečić Anastazija, kućanica, rođ. 1887. umrla 11. X.
Vošek Antun, penzioner, rođ. 1873., umro 25. X.
Močnik Josip, zemljoradnik, rođ. 1873., umro 23. X.

Trgovina tekstilnom, kratkom i pletenom robom

„SAMOBORSKI MAGAZIN“

SAMOBOR

PERKOVČEVA UL. 3 — TELEFON 83-249

SNIZILI SMO CIJENE

Na već naše ranije dobro poznate niske cijene odobravamo svakom kupcu tekstila

poseban popust od 5 posto

DODITE I UVJERITE SE!

Nudimo vam veliki izbor pamučnih i vunenih tkanina, posteljnog platna i svile.

Veliki izbor muškog i ženskog rublja, čarapa i ostalih odjevnih predmeta.

Unapređenje školstva u našem kotaru

18. X. održao je Savjet za prosvjetu i kulturu NOK-a Samobor sjednicu, na kojoj je kao glavni predmet pretresano pitanje unapređenje materijalnog stanja naših škola u vezi naših potreba i preporuke narodnim odborima iz »Narodnih novina« broj 16. oči 8. IV. 1954.

Uspinkos zalaganja prošlih godina nakon Oslobođenja, kada se znatno krenulo naprijed u rješavanju školskih problema, stanje naših škola u pogledu školskog i stambenog prostora, opreme škola i nastavnih sredstava još uvijek ne zadovoljava potrebe i zadatke, koji se postavljaju od strane našeg socijalističkog društva u izgradnji socijalizma na naše škole i nastavnici kada u pogledu savremenog obrazovanja i odgoja mlađe generacije.

O naprijed navedenom raspravlja je Savjet i zaključio, da će narodnim odborima dati sadašnje podatke i nove, koji se prikupljaju, kako bi narodni odbori mogli o svim potrebama školstva na svom području raspravljati, odlučivati i donositi potrebna rešenja i mјere za što brže ostvarivanje tih potreba.

Koristan je bio i sastanak učitelja (48 prisutnih) od 26. X. u Samoboru, na kojem je pred-

stavnik Pedagoškog centra Zagreb, direktor I. učiteljske škole drug Zvonimir Priselac dao korisne savjete i preporuke u pogledu godišnjeg, mјesečnog i tjednog planiranja rada po novom nastavnom planu i programu za narodne škole. — Drug Priselac je bio naročito zadovoljan s činjenicom, da se od prošlog sastanka pred dvije godine povećao broj diskutanata-učitelja od 3 na 15. Podvukao je, da učitelji i svi nastavnici povedu naročitu brigu o temeljitoj pismenosti svojih učenika, jer rezultati još ne zadovoljavaju. Ima poteškoća kod nabave bilježnice, knjiga i ostalog pribora za učenike, pa bi to trebali preuzeti na sebe narodni odbori općina, kako već to rade neki NO-i u NR Hrvatskoj.

Poteškoće su i zbog nedostatka nekih udžbenika, čestih promjena udžbenika i t. sl. — Drug Priselac obišao je 5 narod. škola na našem terenu.

Ako uzmememo u obzir naprijed iznijeto sa sjednice Savjeta i sa sastanka učitelja, te o problemima školstva i njegovog unapređenja u našem kotaru, o čemu se već prije raspravljalo ili za što se znače, onda se pred naše narodne odbore postavlja: da ozbiljno razmotre na svojim sjednicama te probleme i donesu odluke za njihovo rješavanje.

D. B.

„Romeo i Julija“ na samoborskoj pozornici

Uspjelo gostovanje Pionirskog kazališta iz Zagreba 19. X. izveli su uspješno članovi Pionirskog kazališta. „Romea i Juliju“ od W. Shakespeara u prijevodu dra. Milana Bogdanovića. Nije pretjerano reći, da je izvedba ugodno iznenadila samoborsku kazališnu publiku, koja je s oduševljenjem odobravala mlađim glumcima. Nažlost, pretstava je počela uz buku agregata, koji je proradio zbog pomanjkanja javne struje i svojom bukom ometao nesmetano slušanje izvedbe. Dobar dio publike, naročito iz zadnjih redova, nije čuo gotovo ništa od teksta i prema tome nije potpuno upoznao ono, u čemu je Shakespeare zaista velik. Jedan dio kritice pada i na neakustičnost dvorane, pa je i tu jedan razlog više, da se izvedba komada nije doživjela onako, kako to po samoj izvedbi zasluguje.

Saša Valetić u ulozi „Julije“ dala je izvanrednu glumu, kakva se rijetko susreće na provincijskim pozornicama, zbog čega ju je publike nagradila spontanim aplauzom. Među vrlo dobre treba ubrojiti i Slavica Jukić kao dojilju, Aramis Paučić kao fratra, dok ostali jedva nešto zaostaju za njima. Bez sumnje, tom uspjehu pridonijeli su mnogo Žvezdana Ladika kao redatelj i Zvonko Šuler kao scenograf. Ovom izvedbom neslužbeno je otvorena kazališna sezona u Samoboru, koja će trajati do idućeg ljeta. MaBo.

FILMOVI ZA MJESEC STUDENI

U mjesecu studenom igrat će 9 filmova, od kojih su 2 američka, 3 engleska, 3 francuska i 1 talijanski. Kao prvi igrat će američki film »PRAZNIK U RIMU«, koji obrađuje život princeze Ane (Audrey Hepburn), koja prezasićena dvorskim ceremonijalom doživljava živčani slom i želi da se u životu barem jednom zabavi kao običan čovjek. Talijanski film »NEZAHVALNO SRGE« u kom glavne uloge tumače: Carla Del Poggio, Frank Latinore, Gabriell Ferzetti i Tina Lattanzi. — U filmu američke produkcije u bojama »ZAKON JE JACI« srećemo se s poručnikom Nil Hamondom, koji poslije civilnog rata želi pod svaku cijenu da se obogati. Prvi pokusaj, da postigne svoj cilj u karatašnicu, propadne, tada se odlučuje na kradu stoke i postaje pravi užač i teror za rančeve i stoku, koju prebacuje preko granice na slobodan i nezavisan teritorij Matamoroz. Radnja se odigrava u nizu dramatičkih borbi, da na koncu završi ljubavlju i brakom. — Francuski film po romanu Rajmona Radigea obrađuje susret 18-godišnje bolničarki Marte Gražije, koji se razvija u veliku ljubav, koja iza mnogih peripetija završava smrću Marte neposredno poslije poroda.

Film »U SJENCI MRŽNJE« obrađuje ljubav Grizl Dejn, koja kao bolničarka upoznaje mlađog pilota Paksa, s kojim se vjenča na radost svog rođaka generala ser Ronaldsa, koji umire pogoden avionskom bombom sretan, što je sastavio dva bića, koja se vole. — Slijede filmovi: »KAPETAN KID«, engleski film, »ZEMLJA SMIJEŠKA«, njemački kolor, zatim francuski film »TRENUTAK ISTINE« i engleski film »TITANIK«, koji prikazuje nesreću najluksusnijeg broda tog vremena.

Uprava

Najodanije omladince treba birati u rukovodstvu omladinske organizacije

Započele godišnje konferencije — Na Plenumu Kotarskog komiteta NO-e Samobor raspravljalo se o organizaciono-kadrovske pitanjima

17. X. sastao se Plenum Kotarskog komiteta Narodne omladine Samobora. To je drugi Plenum omladine održan u posljednjih mjesec dana, a nakon održanih godišnjih konferencija u nekim organizacijama. Najvažnije je bilo raspravljanje o organizaciono-kadrovske pitanjima — Poslije govora predsjednika Kotarskog komiteta Franje Horvata razvila se živa diskusija, u kojoj su učestvovali svi članovi Plenuma.

Omladina sela Grdanjci održala je uspješni sastanak i nastavila rad na otvorenju čitaonice u svom selu. Čitaonica će se otvoriti u Zadružnom domu, koji je pred izvjesno vrijeme završen. Ovu akciju pomogla je seoska zadružna sa 10.000 dinara. Trebali bi se i ostali aktivni NO-e ugledati u taj primjer. Sastanku u Grdanjcima prisustvovali su i omladinci iz sela Vratnika i Višnjevec, a naročito je bio dobar odaziv ženske omladine.

Konferencija omladine u Automehaničkoj školi (Samobor) pokazala je niz dobrih rezultata rada omladinske organizacije. Sjećamo se, kako su ti omladinci s mnogo mlađenackog žara čistili ulice grada poslije poplave. Redovno su se odazivali na zadatke, koji su se pred njih postavljali i razvili društveni život u svom kolektivu. Oni imaju svoju čitaonicu s dnevnim listovima i periodičkim publikacijama. Uspješno se bave sportom, naročito nogometom i lakoatletikom. Za novog predsjednika omladinske organizacije izabran je omladinac Junačko.

U Školi učenika u privredi održano je 8 godišnjih konferencija. Učenici prvih razreda, koji još nisu članovi Narodne omladine, pristupili su u njezinu članstvo. Svim sastancima prisustvovali su članovi Kotarskog komiteta NO-e upoznavši omladinu sa zadacima i ciljevima omladinske organizacije. — Među omladinom Škole učenika u privredi ističe se

njen predsjednik Mirjana Fogel. Veliku pomoć trebaju pružiti i nastavnici, koji su najpozvaniji za njihov odgoj.

Općinske konferencije, uključivši tu i Gradsku konferenciju Samobora, održat će se najkasnije do 30. XI., do kojeg će roka biti završene sve konferencije u aktivima. U aktivima bira se na 6 članova NO-e po 1 delegat za općinske konferencije i Gradsku konferenciju, dok se za Kotarsku konferenciju bira na 12 članova po 1 delegat. Kotarska konferencija održat će se u prosincu, a prisustvovat će joj 100 delegata. Za područje grada Samobora i općine Samobor Vanjski održat će se zajednička konferencija, na kojoj će se birati novi Gradski komitet od 11 članova.

Plenum je također razmotrio i pitanje omasovljivanja omladinske organizacije, kao i potrebu plana na ideološko-političkom polju, za što je zaduženo predsjedništvo Komiteta. Razmotrene su i neke skrbosti u radu omladinske organizacije (pr. Galgovo). Neki općinski komiteti nedovoljno su aktivni i stoga je na predstojećim konferencijama potrebno birati samo najbolje i najodanije omladince u rukovodstvo, a što nam je i garantija za uspješni rad Narodne omladine u Samoborskem kotaru.

Mar.

Trgovačka radnja »SAMOBORSKA KLET« Samobor

Livadićeva ulica 2

Gradani! Podmirite svoje potrebe vinom u našoj radnji uz ponovo

sniženu cijenu od 10 dinara po litri.

Đođite i uvjerite se o kvaliteti!

»MOKRICE«
trgovačka radnja - SAMOBOR - Tomislavov trg

nudi svojim mušterijama špecerajske i prehrambene artikle
najbolje kvalitete uz ponovo snižene cijene.

Đođite i uvjerite se!

Narodno sveučilište u Samoboru

Klub Organizacije Ujedinjenih nacija u Samoboru organizirao je predavanje o značenju OUN. Predavanje je održao u »Narodnom domu« drug Ivan Šporer, koji je na vrlo interesantan način prikazao prisutnima sve momente, koji su utjecali na osnivanje OUN. 24. X. 1945. 60 članica OUN potpisalo je Povelju, u kojoj su sadržane sve želje i osjećaji, koji su prožimali čovječanstvo za vrijeme i poslije rata. Jedna je od najosnovnijih želja u Povelji je okončanje straha pred budućim ratovima, rekao je drug Šporer.

Organizacija Ujedinjenih nacija rođena je nakon strahovitih patnja i razaranja i danas ona kao takva imade jedan od osnovnih ciljeva: očuvanje mira. — 24. X. slavi se kao međunarodni praznik u cijelom svijetu.

M. B.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

NARODNI ODBOR KOTARA SAMOBOR

Uprava prihoda

Broj: 10686-1954. Samobor, 25. X. 1954.

Predmet: Poziv proizvođačima vina za 1954.-55.

POZIV

proizvođačima vina za proizvodnu 1954.-55. godinu

Upozoravaju se proizvođači vina s područja Narodnog odbora kotara Samobor, da su dužni odmah po završenom vrenju vina podnijeti nadležnom narodnom odboru općine pismenu ili usmenu prijavu o cijelokupnoj proizvodnji vina, bez obzira na vrstu i količinu, t. j. sve vrste prirodnog vina od grožđa bez izuzetka, pa i hibridna vina i vina namijenjena za industrijsku preradu (vina s nedovoljnom jačinom i bolesna vina).

Ovaj poziv odnosi se i na one proizvođače, koji vino proizvode iz kupljenih ili na po kojoj osnovi nabavljenih sirovina.

Obrazac br. 9. za prijavu proizvodnje vina nabavlja se u NO-u općine i podnosi narodnom odboru općine, na čijem se području nalazi vinograd, što je slučaj s vinogradima na području drugih NOK-a (Jaska, Zagreb i Krško), dok proizvođači, čiji se vinogradi nalaze na području ovog NOK-a, podnosit će prijave o uredanju onom NOO-e, na čijem je području nastanjen, odnosno kod NOO-e, kod koje je zadužen porezom na dohodak, bez obzira na čijem području NOO-e se nalazi vinograd. Ovo je potrebljno stoga, da se izbjegne eventualno dvostruko zaduženje porezom na promet proizvođa vina, kaž i da se onemogući utaja proizvodnje.

Proizvođači, koji ne prijave proizvodnju vina na gore izloženi način, kaznit će se u smislu čl. 47. Osnovnog zakona o društvenom doprinosu i po-rezima novčanom kaznom do 25.000 Din, a u težim slučajevima i do 100.000 Din.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

Narodni odbor kotara Samobor
Uprava za prihode

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA

NARODNI ODBOR KOTARA SAMOBOR

Tajništvo

Broj: 11.037-1954.

Samobor, 26. listopada 1954.

OGLAS LICITACIJE

za obrtničke (stolarske) radove na popravku uredskog namještaja Narodnog odbora kotara Samobor.

Licitacija će se održati 8. studenoga 1954. u 9 sati prije podne u prostorijama Tajništva Narodnog odbora kotara Samobor, Trg kralja Tomislava br. 20. I. kat, soba br. 2.

Potrebni podaci i uvjeti mogu se dobiti svakog radnog dana od 8—12 sati u prostorijama Tajništva NO-a kotara Samobor, soba br. 2.

Pismene ponude mogu se predati neposredno ili poštom u gore navedenim prostorijama na dan licitacije.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

V. d. tajnika: Dr. Niko Gaj

Pažnja!

Zadrugari — poljoprivrednici!**OPĆA POLJOPRIVREDNA ZADRUGA — SAMOBOR****prodaje po novim sniženim cijenama****>NIKROMONKAL< uvozno umjetno gnojivo - kg Din 9.50.-****PLUGOVE, DRLJAČE i ŠINE za kola****POGLEDAJTE veliki izbor ŠTEDNJAKA!**

Novi mali tip štednjaka »Proleter« Din 6.700.-

POSJETITE zadružnu trgovinu kože i pribora, Perkovčeva ulica,

gdje ćete dobiti uz sniženu cijenu vrlo dobre

RADNIČKE CIPELE za svega 2.698.- Din.**Posjetite!**

novo uređenu Zadružnu gostionicu,
koja vam pruža uvijek dobra
pića uz snižene cijene.

TRGOVACKA RADNJA »BREGANA«

(Naselje Vlad.mira Bakarića)

SNIZILA JE CIJENE POJEDINIM ARTIKLIMA
TEKSTILA, ALKOHOLA I ŽIVEŽNIH NAMIRNICI OD 5 — 10%.

KRIMINALNA KRONIKA

13. X. čuvari polja Dobrinec i Kos uhvatili su u krađi kukuruza Katicu Podlogar iz Perkovčeve ul. i Doricu Prekrat iz Perkovčeve ul. 68. Protiv imenovanih podnijeta je prijava sucu za prekršaje.

Sniženje cijena**Tekstil 5-10%****Umjetna gnojiva . . . 5%****Prehrambena roba . 2-5%****Školski pribor i galanterijska roba . . . 10%****VELETRGOVACKO PODUZEĆE****KSPZ****SAMOBOR**

PRODAJU SE MLADI VUČJACI 6 nedjelja stari.

Upitati: Samobor, Rudarska draga 28.

TRAŽI SE jedan samostalni knjigovoda i dva muška učenika sa svršenom osmogodišnjom školom. — Upitati Trgovačko poduzeće »Hamor« Samobor

PRODAJE SE: ormari trokrilni masivni za rastavljanje, ormari bijeli za predsjoblje, pisači stol s ladicama prvorazredan, bosanska drvena garnitura rukom rezbarena, klub-garnitura tapetirana, mala ručna čelična blagajna i razni stolici. — Upitati: Samobor, Taborec br. 3.

PRODAJU SE GRADILIŠTA (površina po želji) i razno pokućstvo. — Upitati: Samobor, Braće Oreški br. 19.

PRODAJE SE JEDNO JUTRO LIVADE u Preseki kraj Bobovice, jedno jutro livade u Cigleniku kod Klokočevca, dva jutra bukove šume Vlahove drage i jedno jutro kestenove šume u Otrševcu. — Upitati iz usluge kod Persina, Lančeva ulica br. 8.

JAVNA ZAHVALA

Kuglačkim klubovima »Radniku« i »Zanatlji« dodijeljena je ovih dana novčana pomoć od strane NOGO-e Samobor — svakome po Din 10.000, pa se isti ovim putem najsrdačnije zahvaljuju.

Upravni odbori: »Radnik« i »Zanatlji«